

BUKET ANLATIYOR

Pazarları günü okul çıkıp... Yağmura yakalandım. Evdeki bilgisayarımı bozulduğu için tamire vermiştik ve benim solum İnternet'e girmem gerekiyordu. Ev ödevi için neyle hayvan resimleri bulduğumun bir site adresi öğrenmişim. Sokaklarda daha önce de gördüğüm bir İnternet kafe vardı. Anlatıyla içeri dedim.

İçerisi benim yaşlarımda çocuklara doluydu. Sürekli bağırıp çağırıyorlar, birbirlerine sesler yapıyorlardı. Tüm bu duruşmanın nedeni, ortak oynadıkları bir oyunda ve kendilerini işine kaplıtıyorlardı.

Anladığım kadarıyla iki takım halinde bir savaş oyunu oynuyorlardı. Yarılan takımın oyuncuları çığırına dönüp birbirlerini azaltıyorlardı. Oyunu o kadar aştıkları ki güzel kimseleri görmüyorlardı.

Bu sahne, bana Orkun'ü hatırlattı.

Orkun eskil oturduğumuz evdeki bilgisayarın oğluydu. Çocuğu benim yaşlarımda pek küçük yaktı ve zamanın çoğunu birlikte geçirirdik. Orkun, eskil ve benim bir çocuğu ama oyun oynarken tam bir canavara dönüşüyordu.

Herhangi bir oyunda yer aldığı zaman çığırına dönüyor, oyunu bozuyor, bağırıp çağırıp her şeyi mahvediyordu. Öyle yapınca biz de sızılırdık ve tertemizliğe başlıyorduk. Biliyoruz öğrenmek için başladığımız oyun herhalde oluyordu.

Oyun bir yavaşca işi zaman geçirmek istiyorduk.

Bu durum artık dayanılmaz olmuştuk. Buket'ün dışındakiler hepimiz ve bundan sonra Orkun'ün daha az oyun oynamaya karar verdik. Artık daha az görüyorduk. Bulduğumuzda da birlikte fazla zaman geçirmiyorlardı. Bir gün evde otururken keşif yaptık. Gelen Orkun'du...

Uslanmış olduğuna düşündük. Ta ki tuttuğu takım yerleşmeye başlayınca kadar...

Yine bildiğiniz Orkun olmalı.

Maç bitti ve biz eve döndük. Ertesi gün okul için Orkun'la tanıştık. Birlikte eve yürümeye başladık.

Hala şaşıp olduğuna inanıyordum.

Küçükleri pastanenin önünden geçerken mutluca gibi bir şey oldu. Orkun'un tuttuğu takımın kapitanı, arkadaşlarıyla birlikte pastaneden çıkıyordu. Neşeli görünüşleriyle. Çok heyecanlıydılar.

Had! İnanıyordum!

Kapitan bizi komaya okul defterlerini inceledi. Orkun da yanındaydı.

Adın nedir senin?

Orkun.

Orkun'ugum her zaman kazanmamız imkansız. Basketbol de diğerleri gibi bir oyun. Kazanmak kadar kaybetmeyi de bilmek gerek. Yenilirden sonra hayata küsmek yerine, oturup nerede hata yaptığımız düşünürüz. Basketbolun kapalı önümüzdeki maçta hazırlanırız. Böylece her maç gittikçe daha zevkli bir hale gelir.

İnzalarnızı alıp evlerimize gittik. Orkun evinde. Bu olaydan bir dem önceki mi biliyorsunuz. Çünkü ertesi gün çimeli oturduğumuz eve toplandı ve o günden bu yana Orkun'la konuşmuyoruz.

Akıllarda aynı konularla ilgili konuşulan şeyler, arkadaşları herkeşin aklını almaya devam ediyordu.